

[Bernhard Baunsgaard]

kratiet vil begynde at tænke i noget mere rimelige og fornuftige baner, når det gælder beskatning, end dette forslag er udtryk for.

Bollmann (CD):

Lovforslaget indebærer en meget væsentlig forhøjelse, næsten en fordobling, af formueskatten. Eksemplerne i bemærkningerne taler for sig selv. At det ikke er småting, der er tale om, kan man også se af det forventede provenu på 830 mill. kr.

Det mest beklagelige ved forslaget er vel egentlig, at § 11 ophæves. Her var der dog en sikkerhed for, at der ikke skete en helt urimelig behandling, men den sikkerhed er borte nu.

Det eneste positive, jeg kan se i forslaget, er selvfølgelig henstandsordningen, men vi havde hellere undværet den sammen med resten af forslaget.

Vi er overbevist om, at de, der rammes hårdest af forslaget, bliver det som følge af de meget høje ejendomsvurderinger, og jeg vil da gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om det er i forbindelse med dette lovforslag, man vil komme med oplysninger om kontantvurderingsprincippet – et princip, som må få ret afgørende indflydelse på virkningerne.

Vi vil naturligvis følge forslaget med interesse under udvalgsbehandlingen, og vi må også acceptere, at regeringen betragter det som en del af den såkaldte helhedsløsning, men vi har svært ved at se sammenhængen med forslagen om løn- og prisbegrænsninger, og jeg kan ikke tilsige nogen støtte til lovforslaget fra CDs side.

Waldorff (VS):

Det kan jeg til gengæld. Jeg synes, det er godt, at venstrefløjenspartierne endelig har fået en indrømmelse i forhold til skatteavgivningen, og jeg er meget tilfreds med, at formueskatningen får et knald opad med disse 630 mill. kr. ekstra ved forhøjelse af skatteprocenterne. Jeg mener, at der for en gangs skyld i de socialdemokratiske udspil er tale om et reelt angreb på velerhvervede borgerlige privilegier i skatteavgivningen.

Men jeg skal selvfølgelig også komme med sure opstød, selv om det måske tager lidt af fornøjelsen. Vi mener stadig væk ikke, at 2,1 pct. i formueskatningen af de meget store

formuer er tilstrækkeligt, og holder selvfølgelig fast ved, at den skulle være højere.

Jeg mener også, man ved samme lejlighed burde kigge på, hvordan man opgør den skattepligtige formue, for det er klart, at med en stigende formuebeskatning stiger også tilskyndelsen til at forsøge at nedbringe den skattepligtige formue gennem belåning af ejendom og ved at lægge sin formue i værdier, som ikke beskattes, men som meget vel alligevel kan stige i værdi. Der er talt meget om ægte tæpper i den forbindelse.

Men det er selvfølgelig godt, at vi får den forhøjelse, og vi mener også, det er godt, at § 11 i udskrivningsloven bliver ophævet, sådan at man kan komme ud over den fuldstændig groteske situation, at Gud og hvermand ved, at de, der bor i huset ved siden af, har virkelige millionindtægter, men at de i kraft af skattefradragsmulighederne kan skrive sig selv ned på en nulindkomst og med udgangspunkt i det dels kan få sociale ydelser, dels kan få nedsat formueskatningen til det fuldstændig skandaløse på grund af § 11. Det varmer svært, når vi i bemærkningerne kan læse, at § 11, som den er, betyder en ekstra tilskyndelse til at nedbringe en skattepligtig indkomst gennem fradragssystemet, for det er faktisk det, vi har sagt så mange gange.

Vi mener også, at henstandsordningen for pensionister, som er med i forslaget, er rimelig nok, selv om vi har den opfattelse, at det nok er de færreste pensionister, som sidder i huse, der kommer ud for et problem ved skærpsen af formueskatningen.

I den forbindelse synes jeg, man skal nævne et problem, som forholdsvis hurtigt kan opstå, og som man allerede kunne ane tilløb til. Ejendomspriserne stiger forholdsvis hurtigt, men det gør grænserne i formueskatningen ikke. Det betyder, at man kan komme i en situation, hvor familier, som ikke foretager genbelåning af de huse, de bor i, kan blive pålagt en formueskat, som kommer til at virke som en særskat på boligen. Det mener vi sådan set ikke er særlig rimeligt, men især må man sige, at det vil med garanti udløse krav fra de borgerlige om, at man hæver grænserne for formueskatningen, sådan at de følger med prisudviklingen på ejerboligerne. Det er i hvert fald helt urimeligt. I den forbindelse synes jeg nok, man skulle prøve hurtigst muligt at tænke på en virkelig reform af ejerboligbeskatningen. Det er be-